

אלבום הנצחה לזכרה של אוריה אילן הי"ד

2.03.2002 – 14.02.2001

תמצית חייה

אוריה, ביתם של שמעון ורונית, אשר
התגוררו בראשון לציון,

נולדה בתאריך:

כ"א בשבט תשס"א - 14.02.2001

אוריה קפדה את חייה ב- 2.03.2002
בפיגוע שהתרחש במוצאי שבת,
בשכונת בית ישראל בירושלים.

לאחר שבת חתן בר מצוה מרוממת,
אליה הוזמנו היא ובני משפחתה,
התפוצץ מחבל בן עוולה שהתחזה
ליהודי.

בפיצוץ נהרגו קרובים מבני המשפחה
המורחבת וביניהם- אוריה הי"ד.

אוריה הי"ד, הייתה בת שנה במותה.

תיאור הפיגוע

הפיגוע:**האחות שירה תח'י מספרת:**

"לפני 19 שנה החלטנו לנסוע לירושלים כל המשפחה.

לבן אחותי היה בר מצווה, ואחותי רצתה לעשות שבת לחתן הבר מצווה- עם כל המשפחה היקרה שלנו. במשפחה שלנו, חלקם דתיים וחלקם לא.

אחותי אמרה לי שהיא רוצה לעשות שבת בר מצווה, ושלא יצטרכו לחלל שבת ולנסוע.

שירה ממשיכה:

אז אמרתי לה שיש בית הארחה בירושלים, שיכול לאכלס את כל המשפחה.

וכך- כולם מגיעים כבר ביום שישי ונשארים לכל השבת.

נסענו כולם והייתה שבת מדהימה
ומרוממת מאוד, השבת הייתה מאוד
רוחנית, הם הלכו לרב כדורי, והיו אפילו
בטיש.

כולם שמרו את השבת כהלכתה כמו
שצריך, אפילו אלו שהיו קצת פחות
דתיים. הייתה אוירה של אחדות
מיוחדת של שבט אחים גם יחד, כולם
בצוותא באווירה טובה ומלכדת.
נהנינו מאוד מהשבת המיוחדת הזו...
ואז הגיע מוצאי שבת...

כולם התארגנו ליציאה, לחזור הביתה.
היו כאלו שחיכו לאוטובוס שייקח אותם
הביתה, והיו כאלו שהגיעו עם הרכבים
הפרטיים שלהם, ורצו לחזור בכוחות
עצמם.

אחי ואחותי (שלומי וגפנית) החליטו
שהם חוזרים עם הרכבים שלהם.

ואז זה קרה...

ביציאה מבית הארחה, היה כביש ששם חנו הרכבים. בינתיים, כולם מעמיסים את החבילות שלהם על הרכבים, ומתכוננים לעזוב את המקום.

ואז...

פתאום, בלי שום הודעה מוקדמת, נשמע פיצוץ איום ומחריד, מסתבר שהיה שם מחבל, ששהה עם כל משפחת נחמד במקום, למשך כל השבת, הוא התחפש לחזות חרדית, כך שהם כלל לא חשדו בשום דבר.

ואז, במוצאי שבת הוא חיפש שעת כושר שבה הוא יכול לבצע את זממו, הוא נצמד לאחד הרכבים והתפוצץ.

באותה תקופה שזה קרה- בשנת 2002, הייתה אינתיפאדה בארץ,

היו המון פיגועים- זו ממש הייתה תקופה של פיגועים.

המחבל ימ"ש, תכנן לעשות את הפיגוע בשעת כושר טובה, הוא ראה שבשעה שבע בערב, בצאת שבת, שזו שעה שכולם חוזרים מבית הכנסת כדי לעשות הבדלה, וזו שעת כושר מתאימה כדי לבצע את זממו.

זה היה ברחוב שמואל הנביא ליד מאה שערים, היו שם המון אנשים, הוא נצמד לאחת המכוניות והתפוצץ,"

באסון המחריד הזה נהרגו 8 בני אדם ממשפחת נחמד, ביניהם:

שלומי, דוד של אוריה, (מומו- בכינוי החיבה שלו) **אשתו ושתי בנותיו**, 2 **בחורים**-בני דודים של אוריה, **ואח של אוריה-לידור**.

8 נפשות, משפחה שלימה שנכחדה באסון הנורא.

בס"ד

"היו לנו 7 הלוויות באותו יום"
מספרת שירה.

בהלוויה, בבית העלמין.

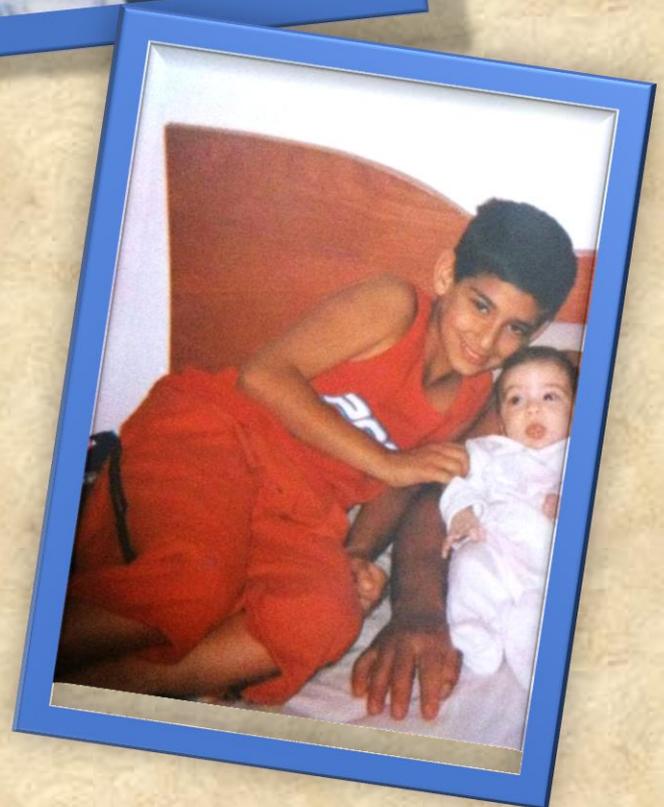
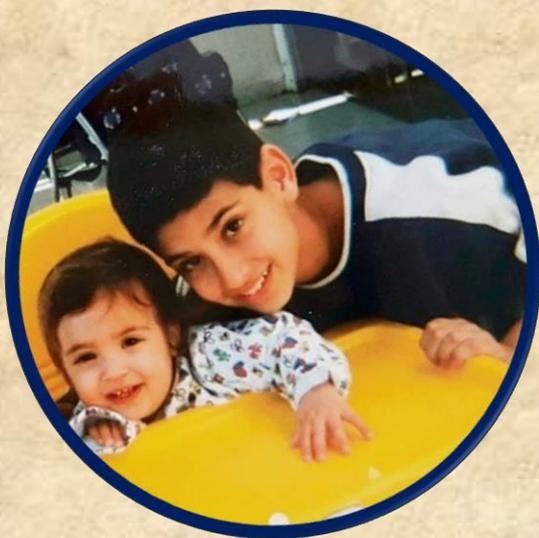

תמונות של אוריה הי"ד

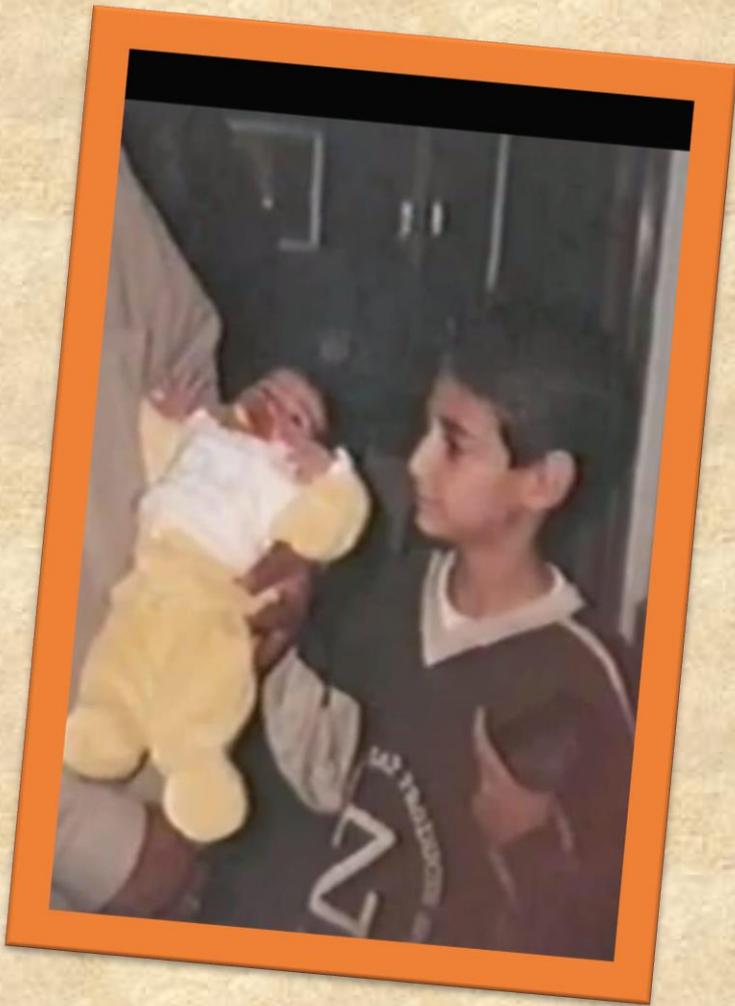
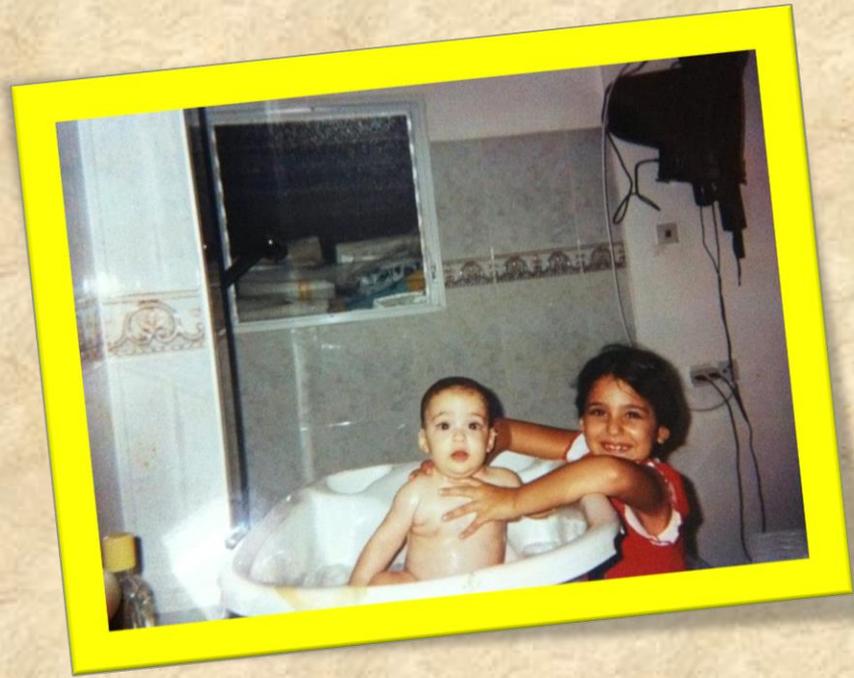

אוריה הי"ד עם אחיה לידור הי"ד-
שנרצח יחד איתה.

קורות חיים של
אוריה ז"ל

אוריה אילן ז"ל

בת רונית ושמעון

נולדה ביום כ"א בשבט תשס"א, 14.2.2001

נהרגה בפעולת איבה

בי"ח באדר תשס"ב, 2/3/2002

מקום אירוע: ירושלים - בית ישראל

באזור ירושלים והסביבה

מקום קבורה: ראשון לציון - גורדון

הותירה: הורים ואחות

לחדר נרות

בת שנה במותה

קורות חיים

אוריה, בת רונית (לבית נחמד) ושמעון אילן, נולדה בראשון לציון ביום כ"א בשבט תשס"א (14.02.2001), אחות צעירה ללידור ולנוי.

בשבת י"ח באדר תשס"ב (02.03.2002) שהתה משפחת אילן בירושלים, בחגיגת בר מצווה של בן משפחת נחמד שנערכה בישיבת "מחנה ישראל" בשכונת בית ישראל. בתום החגיגה, לקראת צאת השבת, בעת שהחוגגים יצאו מבניין הישיבה, התפוצץ במקום מחבל-מתאבד שנשא חומר נפץ על גופו. בפיגוע נרצחו 11 אנשים.

בין החללים היו הפעוטה אוריה ואחיה הבכור לידור, שהיו בדרכם לרכב יחד עם אביהם. אם המשפחה, רונית, והבת נוי לא נפגעו, שכן שהו עדיין בבניין הישיבה.

עוד שישה מבני משפחת נחמד - אח של רונית, גיסתה וארבעה אחיינים שלה - נרצחו בפיגוע.

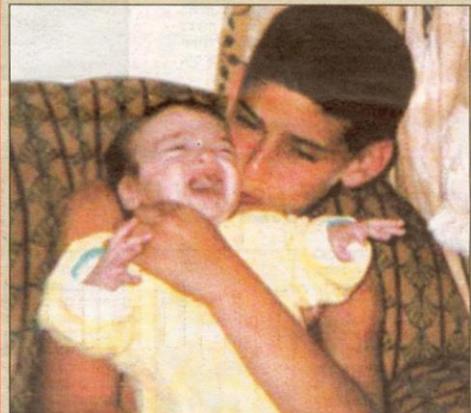
אוריה הייתה בת שנה במותה. הותירה הורים ואחות. הובאה למנוחות בבית העלמין בשכונת גורדון בראשון לציון, לצד אחיה.

תמונות
מהעיתונות

לידור ואוריה אילן ז"ל

האם זעקה: "אני רוצה את הילדים שלי"

לידור ואוריה אילן ז"ל צילום הרמדוקציה: אריאל שליט, "הארץ"

מאת זיוה מוגרבי

ישב ברכב ושמע מוזיקה. החוקתי את אוריה על הדידים והלמתי לכיוון תא המטען. להכי נים לשם רכבים. קראתי ללידור שישב ברכב שיביא לי את המפתחות, כדי שאוכל לפתוח את המכסה. אך שניעמד לירי ורמתי את המכסה, אידע הפיצוץ, ואוריה עפה לי מהרדיים.

חופשתי את הילדים. אשתי אמרה שראג תה את אוריה מתה, ואחיי וכן קבר ראיתי את לידור מטל מת על הכביש. התמונה הוו לא עוזבת אותי. לא יכול לעצום עיניים".

האם רוצנית, השדויה בולם, לא מרשה של לינוי, "אני רוצה את הילדים שלי ויעקת, "אישה המז"

שמענו ורונית אילן אומרו שניום מולדיה הם בטינוע בירושלים: לידור בן ה11 וארי רית בת השנה. לינוי בת ח' ניצלה בנם, בשהלמת להחליף בגדים.

בני משפחת אילן בילו את השבת בירושל לים. במוצאי שבת החליטו לצאת במכונית, ששמענו קנה לאשתנו רק ביום המיש, לכבוד יום הולדתה.

שמועו, שנפצע בינוני, שוחרר מבית חולים אבא הירמא לצורך ההלוויה. על כסא גלגלים ובירוי תמונות ילדי שנורגו, אמר: "אשתי והבת לינוי עלו להחליף בגדים. הבן לידור

**שבע הלוויות התקיימו בזו אחר זו
 וכולם קרובי משפחה מראשון לציון
 מתוכם זוג הורים ושניים מילדיהם,
 שני אחים ובן דודם הם רק חלק
 מקציר הדמים.
 הו, כמה כואב.
 מתוך עיתון "שקמה" 6.3.02**

במוצאי שבת, ה-2 במרץ 2002, מחבל מתאבד פוצץ עצמו במזון קטנת
 אזרחים בשכונת בית ישראל בירושלים. גדודי אל-אקצה של הפתח
 נטלו אחריות לפיגוע.
 בפיגוע התופת נהרגו תשעה בני אדם, ביניהם האחים לידור אילן בן
 ה-11 ואוריה אילן בת שנה מראשון לציון; שלמה נחמד בן 40, רעייתו
 גפנית בת 32 ושתי בנותיהן, שירז בת שש ולירן בת שלוש והאחיין
 שאול נחמד בן 14.
 השבעה הובאו למנוחות בשעה 16:00 בבית העלמין בראשון לציון.
 מתוך: חדשות הערוץ הראשון

**הפיגוע בשכונת בית ישראל
 בתאריך י"ח באדר התשס"ב
 2/3/2002**

יהי זכרם ברוך

הפיגוע בשכונת בית ישראל

הפיגוע בשכונת בית ישראל

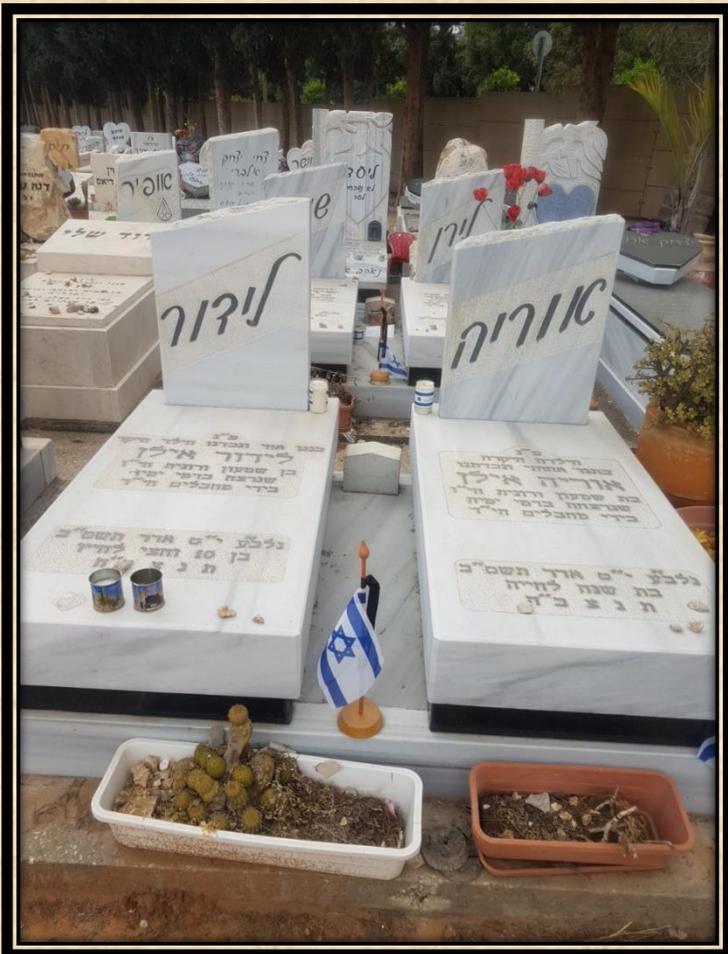
הפיגוע בשכונת בית ישראל היה פיגוע התאבדות שבוצע ב-2 במרץ 2002, ראשיתו של גל הטרור שזכה לכינוי "מרץ השחור" במהלך האינתיפאדה השנייה, בשכונת בית ישראל בירושלים ובו נרצחו עשרה אזרחים, בהם שישה ילדים. את האחריות לפיגוע נטל ארגון גדודי חללי אל-אקצא.

הפיגוע

הפיגוע אירע במוצאי שבת בשכונת בית ישראל, שכונה חרדית ירושלמית, השוכנת סמוך לקו התפר בין מזרח העיר למערבה, שנפגעה כבר בעבר מפיגועי טרור. שנה קודם לכן התפוצצה מכונית תופת בקרבת מקום. בשעות הערב של יום השבת עורר אדם בלבוש חרדי את חשדם של עוברים ושבים באזור, זמן קצר לאחר השעה 19:00 בערב עם תום תפילת ערבית של צאת השבת, היו הרחובות הומי אדם. ביציאה מ"מחנה ישראל" בשכונה, התגודדו רבים ובהם בני משפחות חזן וחלבי שבאו לשבת לירושלים לחגוג את בר המצווה של בניהם. המחבל פוצץ את עצמו בסמוך לקבוצת נשים שעמדו עם עגלות תינוקות והמתינו לבעליהן שיצאו מהתפילה. בין ההרוגים בפיצוץ היו ילדים ותינוקות בני אותה משפחה. שמונה מההרוגים היו בני משפחת נחמד, תושבי ראשון לציון וקרובי משפחת חלבי שחגגה את בר המצווה. אחת הנשים ששרדו את הפיגוע הייתה הרה ואיבדה את זוג התאומים שברחמה.

בחייהם ובמותם לא נפרדו...

קברה של אוריה ז"ל

פסוק עם שמותיהם של אוריה ולידור הי"ד

[ירמיה פרק-יד-ב] אַבְלָה יְהוּדָה וְנִשְׁעָרֶיהָ
אֶמְלְלוּ קִדְרוּ לְאֶרֶץ וְצוּחַת
רוֹשְׁלָם עָלְתָה*:

*אוריה

לידור

המשפחה כותבת:

לידו היקר,

איך השנייה השתנו לנו כל החיים.
 מי תיאר לעצמו שדווקא לנו לה יקרה,
 אק... לזה עובדה שממנה אין דרך חזרה,
 לא ניתן להחזיר את העלם אחורה.
 לידור ואוריה, הלכתם לעולם שכולו טוב,
 אותנו הותרתם כאן כואבים את חסרונכם.
 ריקנות ממלאת את הלב, הלעדיכם אין
 לנו כח, אק אין לנו לאן לברוח, ונותרות
 השאלות: למה? למה?

מתעצבים לנוכחותך לידור, לשמחת
 החיים שהייתה לך, לאהבה שהרצפת על
 כולנו, לקולך האומר: "תודה, אני אוהב
 אתכם, אל תעבדו קשה".

לחיוך הכובש שלך שאת הלב כל-כך מרע.
 ואת, אוריה שלי, לא הספקנו ליהנות
 ממך. רק הצעת וכבר חזרת. אפילו לא
 הספקת ללכת ולדבר. היית כל-כך
 מיוחדת, בקושי נשמע קול הכיין.

חסרה את בצחוקק המתאבל, הלחילתק,
 בפני המלאק שלק, הנשיקות המלאות
 כרוק שהרצפת עלינו.

ונושאת אני תפילה, שאכן הנכט מלאכים
 קטנים בשמיים, שנמצאים אי שם.

ואתה, לידור, שומר על אחותק הקטנה.
 מתבוננים אתם בנו, ומשיכים אתם
 איתנו את חיינו. אנו פה ואתם אי שם
 כחוק, כחוק.

וניכס אולי, אתם יודעים.

אוהבים אתכם ונלכור אתכם לעד.

אנא

מכתבים שאנשים כתבו

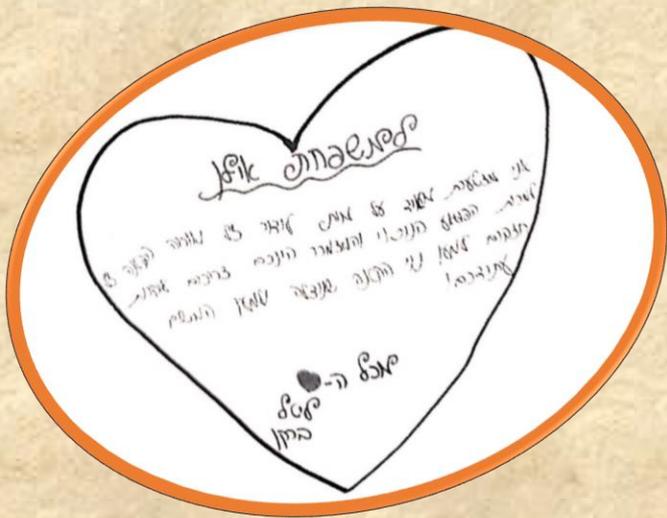
למשפחת אילן
 אני מצטערים נורא על האסון אשר קרה למשפחתכם.
 אני מקווים שתהיו חזקים ותעמדו בזה. תמיד נרצה לעודד אתכם.
 אני עצובים ובוכיים על המקרה, וכמה שיותר מקווים שתתעודדו!
 מאתנו,
 ברק ויותם

לממשפחת אילן
 אני משתתפת בצערכם וגם אם אתם רוצים לדעת, אני
 עברתי מקרה דומה, אבל לא מפיגוע. אבא שלי מת ממחלה. כשהודיעו
 לי על מה שקרה לאבא, אמרתי לאמא שלי שזה לא נכון ושהיא סתם
 עובדת עלינו, אבל בלב ידעתי שהיא אמרה את האמת.
 אני מכירה את ההרגשה וחוזה מחדש את המקרה של אבא שלי.
 לנוי - אני מכירה את ההרגשה, אבל תתנחמי מהעובדה שאת חיה. אני
 מקווה שאת רוצה ליהנות מהחיים שנותרו לך.
 אם את רוצה עצה, אז הנה היא: תרשמי את הרגשות שלך ואת מה
 שאת חווה ביומן.
 ממני, רעות אביעוז

בוכים ביחד - למשפחת אילן,
 אני משתתפת בצערכם על אובדן בנכם ובתכם.
 כולם בוכים וקוראים כתבות על הנושא.
 אתם ואנחנו בוכים ביחד.
 אני משתתפים בצערכם ומעודדים אתכם!!!
 מור סקוט

למשפחת אילן
 כולנו עצובים על מות בנכם ובתכם.
 אנחנו תמיד נשאר אתכם.
 כולנו מדליקים נר בתוך הלב שלנו ונשמור את בנכם ובתכם אצלנו
 בלב.
 לידור היה חלק בלתי נפרד מבית הספר "כרמים".
 אנחנו תמיד נהיה חזקים גם ברגעים הקשים.

למשפחת אילן,
 אני משתתפת בצערכם על המקרה האיום והנורא, על מות בנכם
 ובתכם הקטנה.
 אני לא מפסיקה לבכות וקשה לי כי מקרה זה נורא קשה ועצוב.
 אל תאבדו את התקווה כי כרגע היא הכי חשובה.
 אני מנחמת אתכם מרחוק, גם כאשר אני לא רואה אתכם ולא נמצאת
 ממש לידכם.
 סיון אגאי

למשפחת אילן
 שלום רב,
 אנו משתתפים בצערכם, אנו רוצים להקדיש לכם מכל הלב שיר
 שחיברנו בעקבות הפיגוע:
 יש עוד תקווה ונשארה אהבה.
 יש עוד עצבות וגם קצת שמחה.
 יש להבה והיא כבתה.
 יש נחמה, אך היא לא מספיקה.
 וגם ברגעים קשים ובימים גשומים
 את ילדכם אנו
 לעולם לא שוכחים!
 מאתנו: קרן בכר, נטלי שפרבר, גיא בנאים ורותם ויה.

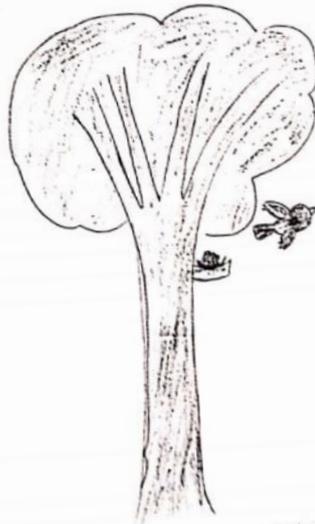
למשפחת אילן
 אני משתתפת בצערכם בפיגוע שנהרגו בו ילדתכם הקטנה ולידור. זה
 הכי עצוב.
 אני לא יודעת איך זה קרה, אבל זה פשוט קרה. בזמן האחרון תמיד יש
 פיגועים, זה קורה באירוע משמח ומשפחות רבות נשארות עצובות.
 אני יודעת שקשה לאבד שני ילדים החשובים לכם מאוד.
 אני מקווה שלא תהיו עצובים כל החיים, ושתתגברו על הכאב.
 נוי הרט

ציפור שנייה
מילים: נתן זך

ראיתי ציפור רבת יופי.
הציפור ראתה אותי.
ציפור רבת יופי כזאת
לא אראה עוד
עד יום מותי.

עבר אותי אז רטט של שמש.
אמרתי מילים של שלום.
מילים שאמרתי אמש
לא אומר עוד היום.

צייר: אלעד גולדשטיין

חולמים בתקנה,
היא את הלב,
יד בריא ושלם,
יבחרו לו גם שם.

נקת נולדה
ה וברכה
הציפה את הבית באור,
מקור גאונה, שמחה, אהבה,
באספה לזרועות על-פי-תור.

חיוך ראשון, צעד ראשון,
מלים ראשונות בשבוש,
"היא אומרת כבר אמא,
ואומרת כבר אבא,
עוד מעט תספר גם ספור",
ונוי תלמד אותה כמו לידור,
מה רצוי, מה מותר, מה אסור!

ונוי כה שמחה,
שנולדה לה אחות,
היא בכלל לא שמרה זאת בסוד,
אם תקיה זאת אחות,
היא בנתה תקניות,
תעשה היא קזאת וקזאת.

ועקשו קשאמרים:
"לידור, אוריה",
מזכירים את שמם בקאב,
מספרים מה היה, ודמעה מופיעה
וצובט וצובט כה בלב!

ונוי עדכנה:
"לתינקת", אמרה,
"קוראים-אוריה, שתדעו"
היא חפשה ומצאה:
בזאו תראו"
אוריה ואמא בקרו.

אסתי שרף - רכות חטיבת

ז'פה,
שקד,
וחיוך...

דמעות של מלאכים
מילים: דן מיניסטר

דמעות של מלאכים
מדוע הם בוכים, המלאכים,
אולי בגלל שזה לא קל להיות מלאך
בעולם עצוב כל-כך

וגם אנחנו כאן
רוצים לבכות יחד איתם
מה לעשות
רוצים לבכות והדמעות אינן זולגות,
הדמעות אינן זולגות.

דמעות של מלאכים
דמעות שקטות, דמעות יפות
ועצובות
זולגות באופק דמעות
ומחפשות
מה הן מבקשות

כי כשהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר.

הלוואי שיהיה שלום

הלוואי, הלוואי,
הלוואי שיהיה
שלום.

הלוואי שהמלחמות יעברו,
הלוואי שהבתים לא ייחרבו,
ורק שלום בעולם,
שיהיה לכולם.

הלוואי, הלוואי,
הלוואי שיהיה
שלום.

אסף חנני

הלוואי שלא יהיו עוד אסונות,
הלוואי שזה לא יכול לקרות,
הלוואי שזה חלום,
הלוואי שיהיה שלום.

הלוואי, הלוואי,
הלוואי שיהיה
שלום.

הלוואי שלא יהרגו עוד חברים,
הלוואי שלא נאבד עוד יקירים,
הלוואי שזה סיוט,
או סתם חלום פשוט.

נשיא המדינה וראש העיר ראשל"צ

כותבים:

משפחת אילן היקרה,

בשעה כואבת זו רעייתי ואני מחזקים את ידיכם על נפילת ילדיכם, לידור ואוריה ז"ל בפיגוע בירושלים. ברצוני להביע תנחומי לכל בני המשפחה בשמי ובשם אזרחי ישראל כולה. אנו כואבים ומתפללים, שהמקום ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תדעו עוד דאבה. לבנו אתכם.

מר משה קצב – נשיא המדינה

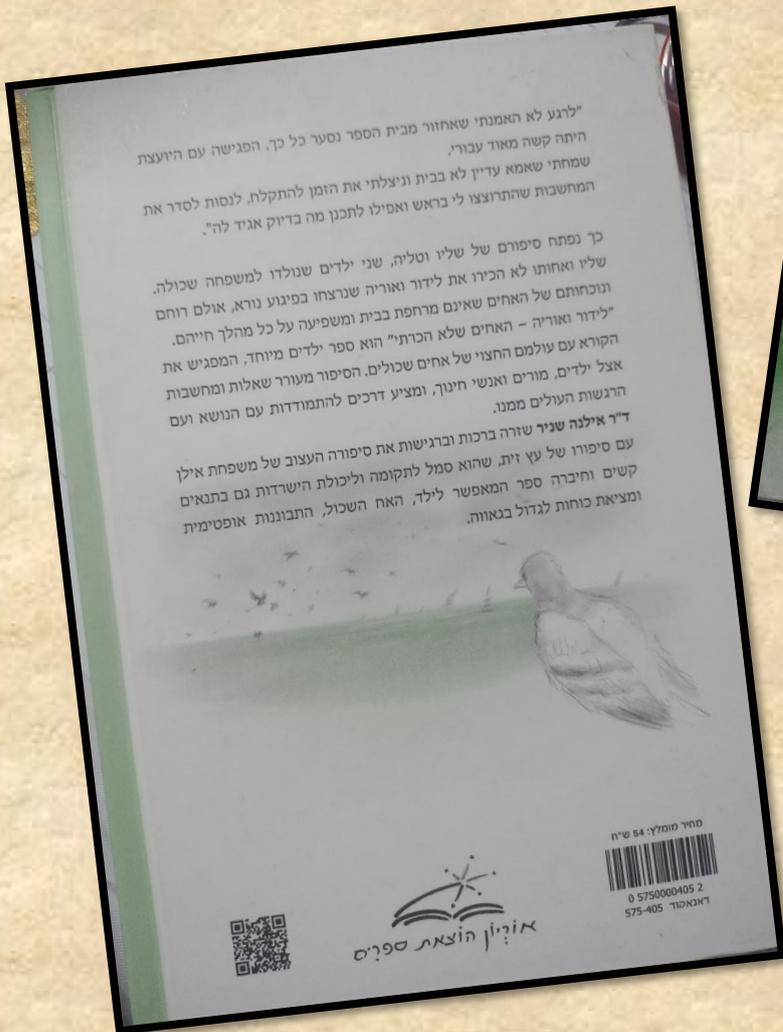
משפחת אילן היקרה,

בבית העלמין גורדון, בעירי ראשון לציון, הונחו גופותיהם של לידור ואוריה זכרם לברכה, גופות קטנות ותמימות עטופות בטלית. הם היו חלק מהנרצחים במוצאי שבת בבירת ישראל, ירושלים. הם חלק מהנרצחים הרבים בטרור. כולנו יודעים שלאובדן אישי, לשכול ולכאבכם היום-יומי אין מזור ואין נחמה.

אבל עלינו להמשיך למען הדורות הבאים. מי ייתן שלא נדע עוד שכול בארצנו. זיכרון ילדיכם ילווה אותנו תמיד ויחזק אותנו להמשיך את דרך העשייה והבנייה מתוך תקווה ותפילה לימים של שלום וביטחון.

מר מאיר ניצן – ראש עיריית ראשון-לציון

ספר שחיברו על אוריה ואחיה לידור הי"ד

עוד תמונות של אוריה הי"ד

אוריה הי"ד עם אחותה נוי

סבתא של אוריה ע"ה

סבתא חנה, הייתה אישה מיוחדת מאוד,
 צדיקה וחכמה תמיד כולם היו מתייעצים
 איתה ושואלים אותה מה לעשות בכל עניין
 ודבר.

היא זאת שהחזיקה את כל המשפחה
 ברוחניות.

לסבתא חנה היה חלום לבנות מקווה טהרה
 בכדי לזכות את הרבים, כזאת היא הייתה
 אישה מיוחדת שרק חושבת איך להגדיל תורה
 ולהאדירה לרבים.

תהליך בניית המקווה לקח המון זמן ותוך כדי
 קרה האסון של משפחתה.

היא רצתה לעשות את המקווה לעילוי נשמתם של הנפטרים הטהורים, והיא ב"ה זכתה לכך, אך לא בחייה.

תהליך סיום בניית המקווה ארך זמן וסבתא חנה זכתה שנשמתה תעלה לשמים באריכות ימים ושנים מתוך עבודת ה' תמידית וקיום המצוות.

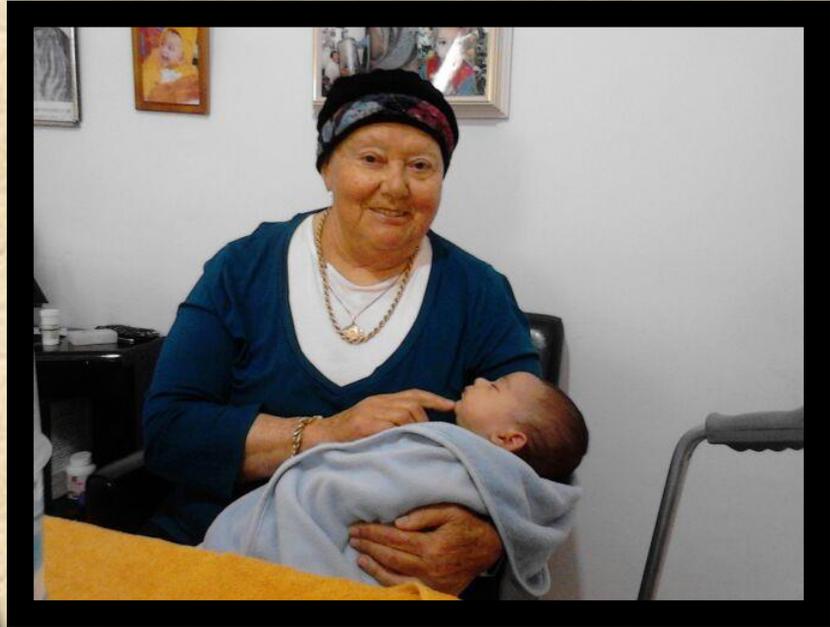
שגמרו לבנות את המקווה הנציחו גם את שמה עליו וכך זכתה גם היא לזכות המיוחדת בנוסף לכל זכויותיה.

הבת שירה תחי' מספרת שבמהלך כל השבעה, סבתא חנה הייתה זו שמעודדת את כולם, ומחזקת אותם באמונה שהכל משמים והקב"ה הוא טוב ורק טוב הוא עושה לבניו.

כל אחד שהיה מגיע לנחם היא הייתה שואלת אותו: נו, מה קיבלת לעילוי נשמתם הטהורה של הנפטרים מה אתה עושה בשבילם?

כזו היא הייתה צדיקה מאוד מחזקת את כולם ונותנת הרבה כח לסביבתה.

סבתא חנה הצדיקה ע"ה

המקווה שנתרם לעילוי נשמתם של הנרצחים בפיגוע הי"ד

המשפחה של אוריה שנרצחו יחד איתה

דבר הסטודנטית

(שרה ג'יאן)

אוריה הי"ד השאירה אחריה זיכרונות הטבועים
בדם משפחתה.

התמונות והסיפורים על המקרה ואוריה הי"ד,
היו עבורי מלאי מחשבה ועומק לחיים.
המתיקות שלה והחן שאירו בי חותם גם בלי
להכיר אותה.

דרך עבודה זו הבנתי כמה אפשר לנצל את
החיים, ומה הם הדברים החשובים.
כאן המקום להודות לאנשים שעזרו לי בהכנת
הפרויקט-

שירה- הדודה היקרה של אוריה הי"ד שעזרה
בכל התמונות והסיפורים.

לאמא של אוריה- בנכונות לשתף בסיפורים
ובתמונות על אף הכאב והקושי שבדבר.
לחני עזרא, ואור אברהמי, על התמיכה והעזרה.
הן עזרו ללקט את החומר ולהביא את התוצר
המוגמר והיפה בזכותם.

העבודה איתם הייתה מוצלחת ביותר.

יהי זכרה ברוך

ת.נ.צ.ב.ה

